

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ivsti Lipsi[i] Sapientiae Et Litterarvm Antistitis Fama
Postvma**

Lipsius, Justus

Antverpiae, 1629

Cap. XII. An Oratio De duplici Concordiâ Jenæ à Lipsio habita.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70662](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70662)

probare singula? neque illud soleo; nec factum à me vlllo tempore. Vis ad quamcumque aduersantem animo meo legem, ad arma decurram? non est instituti mei. Vis verbo saltem tester displicere? si emendatio speratur, benè mones, & ex mente meâ: sin grauius timetur malum, non transeo in partes tuas. quod qui faciunt, quid aliud sunt quàm dissensionum publicæ tubæ? quàm ciuilibus, quo ardemus, ignis fumenta & fomes? In quam te quoque flammam aliquid occulti ligni suggestisse vt credam, facit tua hæc ad seditionem nata malignitas.

C A P. XII.

*An Oratio De duplici Concordiâ Ienæ à
LIPSIO habita.*

REDANIVS. Quid respondebis ad Orationem Ienæ à te habitam, De duplici concordia, Litterariâ & Religionis?

LIPSIVS. Non pudet palàm mentiri? Si fatis ad veritatem est, dixisse; fatis sit ad calumniam interimendam, negasse. Et quis innocens iam erit, si dixisse sufficiat? quis non aliquid meum aut alienum adumbrare potest, & protrudere? hoc si valet, latissimus hic ad calumniam limes: & in quo liberis quadrigis illa inuehatur & exultet. Verùm ad rem ipsam. Ego Orationis illius parens? Ab alio Ioue venit hic Vulcanus; & cui cerebrum pituita sic obruit, vt vel inspectâ illâ, me & stilum meum non requirat? Pleraque sine Charite & Venere, languida, insulsa, sordentia, absona, quæ norma & Grammatica respuat Latialis: & horum ego sum auctor? Age, ex ipso scripto quid si palàm elicio & efficio me scriptorem non esse? Dictam Ienæ, XX-
IIX. Iulij anno CIO. IO. LXXIV. vult auctor. Portentum!
quod nullus explicet ab Etruriâ aruspex. Ego tunc Ienæ?
Quattuor antè mensibus non fui: quomodo ergo Ienæ dixi?
nisi

nisi cum Plautiniano Sofiâ, *Egomet me illic reliquit, & si forte oblitus fui.* Quid si ipsum Amphitruonem pto do, huius Alcmæ virum? huius Palæstræ è Plautinâ Rudente Dæmonem; & ipsius adeo confessione, huius filia patrem? Quid lates? imò quin prodis? quin te certum auctorem tenemus? Teneo te ab amicâ manu: & palàm edico omnibus: Orationis Ienæ habitæ patens *Melchior Haiminsfeldius Goldastus.* Hic ille Pseudolus calumniarum instructor scenæ. hic ille Pandorus, qui malevolentia mantello tectus, sagittas spargit, & vulneri in LIPSI O locum quærit. Plura de hoc homine non dicam, dicent alij. qui tamen, si me audient, nihil dicent, nec dignum iudicabunt, in quem nudent dentes, qui cum laudem sibi quæfisset, tamquam à manu meâ; & vanitatem ostentavit suam, & à me, dictionis suæ infantia, notam omnem auertit. Quis enim, ne si conetur, tantas ineptias in tantillam congerat orationem, tot Therfites in vnum corpus? O semper æmula probis malignitas! quid meam scriptionem, vinum meum, & vinum (liceat iudicium de me aliorum) Falernum, vinum Massicum, inscitia, imò & malitia tuæ diluis aquâ? Ferrem, si puram miscuisses: hanc verò purulentam & in fæce suâ natantem, quis ferat? Iam quæ hæc religio est, nomen parare nomine meo? imò nomen turpare meum luto tuo? scilicet

Ut pueris placeas, & declamatio fias.

O quàm

—— *miserum est aliena incumbere fama,*

Nec collapsa ruant subductis tecta columnis!

Factum. subduco nomen meum, dictionis tuæ columnam: quid nisi ruant tecta, mentitis inædificata columnis? Nec tam miror Goldastum famam captantem, quàm hunc nescio quem de mendaci vaginâ ferrum stringentem.

—— *Quo nemore umquam*

Expiravit aper maioris dentibus apri?

Indica tygris agit rabiidâ cum tygride pacem

Perpetuam: sæuis inter se conuenit ursis:

At homini ferrum letale incude nefandâ

Produxisse parum est;

armantur de conuitio linguæ, non vno vulnere iugulaturæ; de mendacio calami, non vno sanguine fitim expleturi; de veneno dexteræ, non vno toxico perempturæ; & toties perempturæ, quoties hæc noui lectoris oculos subitura, Mæotide sæuior ara.

— quippe illa nefandi Taurica sacri
Inuentrix, homines tantum immolat; ulterius nil
Aut grauius cultro timet hostia.

at hîc dentes, linguas, calamos, dexteras videbis, toties in mortem repetitas, quoties lectoris noui (ah nimium in fidem faciles!) pauerit oculos.

APPROBATIO.

*Hæc Postuma IVSTI LIPSI defensio utiliter
typis mandabitur. Datum Bruxella, die XII.
Augusti, anno M. DC. VIII.*

Petrus Vinck, S. Theol. Licentiatus,
Censor ordinarius.